

Тарілка. Семиколірна підлива.
Поруч виделки – куля і приладдя
Люмінесцентна – з дисків вся – колода,
Що невимовне – на кришталик – ловить,

Аби стабільність – трави, звірі, люди.
Предмети в сон повідсувались мляво,
Розмитість виявляючи хвилеву,
Яка, однак, – одразу м'язи, ледве

Найменший дотик. – Форма, як підземка
З полицями, куди подоби – взимку,
Ануж потужністю новою – задум

Й на безорбітних перехрестях зійде.
Й дівча, де вже вогонь палахкотить,
На мотузку нагулює кита.